

tenta od 2. junija 1848 vendar pravico, z bankovci plačati, ako ni določno izgovorjeno, da se ima plačilo v zlatu ali srebru odrajtati. — Od 15. t. m. je po ces. sklepu prepovedano, da se konji ne smejo nikamor zunaj cesarstva prodajati, sicer bi se jih utegnilo toliko iz cesarstva pobrati, da bi jih na zadnje domá manjkalo. Želeti bi bilo, da bi se enaka prepoved tudi zastran drugih domačih pridelkov dala; sicer bo vendar le preveč domačih pridelkov na ptuje šlo. 5. dan t. m. je bila tudi izvožnja solitarja, žvepla in svinca čez meje avstrijske prepovedana. — Govori se, da bo naša vlada čez zimo veliko vojakov — pešcov — domú spustila, in si s tem kakih 30 mil. gold. stroškov prihranila. — Za gotovo se pripoveduje, da po ces. dovoljenji se bo tudi struga Save spod savskega mosta do Rugvice poravnala; če se to zgodi, bo v malo letih mogoče, da bojo parobrodi jadrali iz Siska v Zagreb. — Zmiraj bolj se ponavljajo govorice od prizadevanja za mirno spravo vojskovavcov, pa gotovega o tem se vendar nič ne vé. Pripoveduje se, da Francoz in Rus sta pripravljena roko za mir si podati, le ministerstvo angleško noče, in da bo predsednik njegov, lord Palmerston, iz ministerstva stopil, ako na 31. januarja sklicani državni zbor ne dovoli dnarja za krepko vojsko v prihodnjem letu. — Radi verjamemo, da se je Francozom vojska že priskutila, ker za vse stroške na suhem in na morji nek vsaki teden potrebuje 15 milijonov gold. Celó stroški sardinske armade, ktere je le 19.000 mož, so za leto 1856 cenjeni na 80 mil. frankov. — Od rusovske armade se sliši, da bo, po družinah in novih vojaki pomnožena, v prihodnjem letu tako močna, kakor dosihmal še ni bila; zato pripovedujejo od cara rusovskega, da je rekel: „jez želim mir, hvaležno bom sprejel dostojno ponudbo, ponujal sam pa ga ne bom“. — Če Paskiević umerje, pride véliki

knez Nikolaj za kralja-namestoika na Poljsko. — Francozki vojskovodja Pelissier gré nek čez zimo v Pariz. — V Moldavi je čedalje več roparjev, kteri napadajo popotnike, ne kakor drugi tolovaji, da pištole nastavljajo ljudém na persi in „dnar“ terjajo ali pa „življenje“, ampak oni začnejo brez besede s kolmi klestiti po popotnikih, kakor da bi iz njih hotli „parale“ (dnar) izmlatiti, kakor mlatiči iz snopja zernje. Zadnji čas je res, da bi se Moldava in Valahija v bolji red spravile. — Slavni poljski pesnik A. Mickiević, poslan od francozke vlade o znanstvenih zadevah v jutrove dežele, je unidan v Carigradu za kolero umerl. — Angležka in severno-amerikanska vlada ste se spet sprijaznile.

Pogovori vredništva.

Prebivavcem podfare sv. Mohorja v Moravski fari na znanje: Že trikrat so bili možje iz podfare sv. Mohorja pri nas, in bi bili radi zvedili, kako so prišli v „Pratiko“ trije novi sejmi pri sv. Mohorji, od kterih oni nič ne vejo, in kterih sejmov oni tudi ni. Obljubili smo jim, pozvediti to reč, ker iz glave jim nismo mogli nič drugzega gotovega povedati, kakor to, da bi ne bili sejmov vzeli v „Pratiko“, ako bi nam ne bili naznanjeni bili od verjetne strani. Sedaj jim pa vémo povedati, da omenjene tri sejme, dovoljene po vis. c. k. ministerstvu kupčijstva 16. julija 1849, nam je oglašil gosp. dr. žl. Lehman, sedanji državni pravnik pri okrajni sodni v Novem mestu, za kteri oglaš v 32. „Oglasniku“ Novíc leta 1853 je on tudi natisnino odrajtal. — Čast. gosp. sodelavcem „Koledarčka“: Prosimo, da naj nam ne za zamerijo, da jim še nismo bili v stanu „Koledarčka“ poslati; pred novim letom pride gotovo.

Povabilo na naročbo

„NOVIC“

za prihodnje leto 1856.

Kmali bojo nastopile „Novice“ nov — štirnajsti — tečaj; naj se toraj častiti bravci, ki jih prihodnje leto dobivati želé, še ta mesec na-nje naročijo.

Obseg našega lista je dovolj znan; toraj le ob kratkem rečemo, da tudi prihodnje leto bojo obdelovale domačo zemljo in domačo obertnijo, domače slovstvo in umetnijo in da bojo tudi na znanje dajale vse, kar je občinstvu o postavah in družih stvaréh vediti potreba; verh tega pa bojo povedale vse in urno, kar se bo po širocem svetu imenitnega primerjalo. Le nekoliko omikan človek ne more biti sedanji čas, da bi ne bral, kar se po svetu važnega godi, naj je v kmetijstvu ali obertnijstvu, v slovstvu ali politiki, ker vse te skušnje in prigodbe zadevajo dan-

današnji vsacega nas bolj ali manj. „Novice“ so si v svesti, da, podpirane od slavni pisateljev vsih slovenskih pokrajin, v nobenem obziru ničesa niso zanemarile, ampak da vse, kar koli je važnega, so svojim bravcem zvesto in ne pristransko na znanje dajale in vsako novico prav gorko, ker pogreta reč ni nič vredna.

Svojo v lanskem „povabilu“ dano obljubo bomo s tem spolnili, da bomo še letos toliko „občne povestnice“ Novicam pridjali, da bo druga tretjina: **srednja dōba** povestnice (Geschichte des Mittelalters) gotova, ktere pa ni več naš rajuki Vertove popolnoma do konca dognal, ampak jo drug slavnoznan slovensk pisatelj dodelal, ki nadaljuje sedaj tudi povestnico **nove dōbe**, ktero bomo dokladali „Novicam“ **prihodnje leto tudi brez plačila**. Kakor se pa lani nismo mogli zavezati, vsak mesec ene pōle pridajati tako tudi tega letos ne moremo; kolikor bo težavnega dela gotovega, toliko ga bomo naročnikom priložili, da

še **tretjo tretjino povestnice** berž ko berž na svetlo spravimo in tako končamo to važno delo, ktero smo dosihmal v slovenskem slovstvu zlo pogrešali. Kdor **novih** naročnikov želi proti primer-nem plačilu do konca tega leta izdanih 33½ pōl, naj se oglaš v založbi „Novic“.

Izhajale bojo „Novice“ kakor dozdaj vsako **sredo** in vsako **saboto** in bojo veljale z „oglasnikom“ in vsimi dokladami vred v Ljubljani prejemanne za **celo leto 3 fl.**, za **pol leta 1 fl. 30 kr.**, za **četert leta 45 kr.** — pošiljane **po pošti** kamor koli 4 fl. za **celo leto**, 2 fl. za **pol leta**, 1 fl. za **četert leta**.

Naročnina se **franko** pošilja v tiskarnico **Blaznikovo** v Ljubljano (na Bregu Nr. 190); ne-frankirane pisma se ne morejo jemati. Pisanje naročil pa častitim naročnikom polajšati, jim bomo po navadi drugo pot podali naročilno pismo, v ktero zaviti se dnar pošilja.